

שר האוצר שופך דמעה

אף אחד ממוסדות אלה לא אישר את החוזה. במילים אחרות: החוזה הוא בלתי חוקי ולכן יש אפשרות בטוחה לבטלו.

כדי להפיל נימוקים אלה, היה משה בן זאב מוכרח לעבור מהאקרובטיקה המשפ"טית לאקרובטיקה קירקאסית. החוזה אינו חוזה, קבע, והמכירה אינה מכירה. לוי אשכול לא מר לקבצות בן עמי 40 אלף דונאם של עיר העתיד — אלא רק התחייב למכור אותם בעתיד. לכל אחד מותר להתחייב חייב ובשם אופן אינה דרושה לכך הסכמי תה של הכנסת או של מינהל מקרקעי יש-

אשדוד השדודה

ב שבוע האחרון הופתע האורח הישראלי פעמיים. בפעם הראשונה כאשר הגיעה לידעת חות דעתו של היועץ המשפטי, הקובעת כי החוזה הנותן את השלטון המלא בעיר אשדוד לקבוצה קטנה של בני נסמן פרטיים — הוא בר תוקף וחוקי. בפעם השנייה היה זה כאשר שמע, ביום חמישי האחרון, את תשובתו של שרה-האוצר

מיליונרים

ראל. מסקנה: החוזה שלא קיים, הינו בר תוקף — והמכירה של בוצעה, הינה דבר שלא ניתן לבטלו.

נימוקים אלה לא מתחשבים, כמובן, כי כמה פרטים קטנים. פרט קטן כזה, למשל, הוא שעד שנת 1961 טרם הוחל הריון על התיקון בחוזה המקומי. בינתיים הספיקה קבוצת בן עמי למכור באשדוד 2775 דונאם. לאחר תיקון החוזה נמכרו על ידי אותה קבוצה אלפי דונאם נוספים. אך אם בכל זאת מכרה חברת אשדוד אלפי דונאמים — ואף איש לא יחשוד בה כי מכרה קרקע שאינה שלה — הגיוני הוא כי הממשלה חייבת למכור לה, לפחות, את אותה כמות הקרקע, שמכרה החברה.

פנחס ספיר להצעותיהם של חברי-הכנסת יוח נן באדר מסיעת חרות וייקטור שטייטב מי מפיים, להעלות מעל במת הכנסת את פרי שת מכירת-אשדוד. תוכן הכרזתו של ספיר חזר ושודר בכל מהדורות החדשות של קול ישראל, בתוספת הידיעה כי הצעות ה-אופוזיציה הורו מסדר-היום ברוב של קול אחד. כך נסתיימה, באפן פורמאלי, השערוריה הגדולה ביותר של מכירת אדמות המדינה. במציאות לא רק שפרשה זו לא נסתיימה, אלא אף נוסף לה אספקט חדש: כמות עצור מה של ציניות, שספקה על ידי שניים מן האנשים המרכזיים בצמרת השלטון בישראל — היועץ-המשפטי ושר-האוצר.

אקרובטיקה משפטית

האגוז שהושם בכפו של היועץ-המשפטי פטי לממשלה, משה בן זאב, היה קשה

פנחס ספיר

גיע למאות מיליוני לירות, סכום זה תחיה חייבת לשלם מדינת-ישראל.

ל קרקע בלתי-מוצקה זו נאלץ לעמוד ספיר ביום חמישי האחרון, כשבא לה שיב לשאלות האופוזיציה בעניין קרקעות אשדוד. אלא שספיר לא חזר לנימוקיו של בן זאב. היו לו מספיק בעיות אחרות. רבים זוכרים עדיין כי לפני שבע שנים, היה ספיר אחד המתנגדים הגדולים לעיסקת הקרקעות באשדוד, שהועלתה לדיון בכנסת לה. כל החוזה הוה לא יביא למדינה שום תועלת, הטעים אז. אם אשדוד תתפתח ואם יקום שם נמל ועיר גדולה — המדינה תפסיד. אם אשדוד לא תתפתח — לא תרתיח

לפיצוח. עמיתו במשרד-ההקלאות, יוסף צח נובר, שלף נימוקים משפטיים, שלפי הגיון הפשוט לא היה בהם כל דופי. בהתחשב כי נימוקים אלה, טען צח-בר, גם החוזה למכירת אדמות אשדוד משנת 1957, גם החוזה המתוקן משנת 1961 — אינם תופסים. ה-סיבות הן פשוטות:

● לפי החוק שהיה קיים בשנת 1957, היתה מכירת כל חלקת אדמה העולה על 100 דונאם טעונה אישור מועד-הכספים של הכנסת. כל מכירה העולה על 1000 דונאם — היתה זקוקה לאישור הכנסת כולה. ● לפי החוק שהיה קיים בשנת 1961, שנת חתימת החוזה המתוקן, היתה כל מכירת אדמה של 100 דונאם או יותר, חייבת באישור מינהל מקרקעי ישראל.

מי רצה את קנדי

(המשך מעמוד 7)
הכל 19.95 דולאר, כולל הסלסקופ. הרובה, בק-מיניציה זאת, הוא הדבר הי זול ביותר מסוגו שאפשר היה להשיג בי אמריקה. דיוקו לא נחשב לטוב והסלסקופ חייב להיות טעון די גרוע. מכל אלה ברור לי לחלוטין, שהרוצח פעל ללא גיבוי של מחתרת כלשהי, מטיבות דלהלן:
(א) אי-אפשר להאמין שקבוצה כלשהי, אפילו בעלת אמצעים זלים ביותר, תחסוך את 100 עד 150 הדולאר שהיה עולה רובה משובה, אם הדבר יסכן את הצלחת כל ה-תכנית.

(ב) רק מטורף יקנה רובה באמצעות דואר — או שוב, אדם שאין לו כסף לקנות רובה חדש בחנות, שם אין איש דורש ממנו למסור את שמו. אלה הן ההערות של איש-מקצוע. הן מקבלות משמעות חדשה, אם לוקחים בי חשבון שהרובה הוול ניקנה מלכתחילה מפני שלא היתה כוונה לפגוע בו, אלא רק ליצור את הרושם כאילו שימש לרצח. הוא ניקנה בדואר, כדי ליצור עקבות רבות ככל ה-אפשר, שיובילו לא-סחאלד — ולא לרוצח האמיתי.

גם התנהגותו של אוסחאלד מחזקת את התיאוריה הזו. הוא לא ניסה להסתתר בעת היותו בבניין מחסן הספרים. אחרי הרצח ירד בקורירות למונון של הבניין, שמה משקה קר בנכחות עדים רבים. עדי ראיה אף הספיקו להבחין במראהו הכללי, שעה שעמד ליד החלון שממנו נרו היריות. הוא יצא מהבניין, שם דרש ממנו שוטר להזדהות, כשם שדרש מכל מי שנמצא בי סביבה. לאחר מכן עלה לא טובוס, נסע עד לתחנה שליד ביתו, כשהוא מרוצה מן ה-עבודה שיצר את ההטעיה המושלמת, ושיש לו עוד זמן-מה עד שהמטרה תגיע אליו ותדרוש ממנו הסברים, המוכנים אצלו היטב. הכל השתבש כאשר ניגש אליו השוטר טיפטי. מה פתאום קרא לו טיפטי לעצור? התיאור ששודר על ידי המשטרה היה כללי ביותר: גבר לבן, כבן 25-30. לא צבע ה-שיער, לא צורת הלבוש, לא צבע הבגדים. תיאור סתמי, שיכול להתאים לרבע מיליון גברים בדאלאס. מדוע נדרש דחקא אוס-חאלד לעצור?

והעיקר: מה בדיוק אמר טיפטי לאוסחאלד, כדי שיגיעו לשלוח אקדח ולרצוח אותו? הלא כמה דקות לפני כן עצר אותו שוטר ממש ליד מקום הירי — והוא לא נבהל ממנו, לא נתקף היסטריה, לא ירה בו. במה היה השוטר טיפטי שונה מאותו שוטר ליד מחסן הספרים?
כאן מתבקשת מסקנה אחת: טיפטי אמר משהו לא סחאלד, שהבהיר לו כי כל ה-מישחק היה ידוע מראש למשטרה. שמישהו במשטרת דאלאס היה שותף לקנייה מראשי וזה, ידע כי אוסחאלד נועד רק לחפות על הרצח האמיתי. אלא שעה אמרה המשטרה להתעלם מן ההתחממות, להלביש על אוס-חאלד את מעשה הרצח, בהשתמשה בהוכחות שאוסחאלד עצמו, כה הרבה להשאיר אחריו. יתכן אפילו שא סחאלד חשש כי השוטר טיפטי מתכוון לירות בו. בשעת גיטיון לברוח ממעצר, ולאחר שיהרוג אותו לא יהיה מי שיסתור את כל ההוכחות היפות הנה, על כן הקדים וירה בטיפטי.

משהו רקוב

ותר השלב האחרון, מעצרו של אוסחאלד, בידי שוטרים, שלא ידעו דבר על הקנוניה, ואשר ראו בו רק רוצח חברה טיפטי. במטה המשטרה ראו בו את האיש שיש נגדו כל ההוכחות היפות הללו וטיפלו בו כהתאם.

אלא שבתוך המשטרה היה אדם אחד — או יותר — שידעו את האמת. אותה אמת שדירבנה את אוסחאלד לטעון כל הזמן: "לא רצחתי את קנדי" על כן היה צורך לחסל את אוסחאלד, לפני שיופיע בפני שופטיו. על כן הופיע ג'ק רובי, בעל מועדוני-הלילה המפוקפק, ידיים היועץ של השוטרים, ורצה את אוסחאלד הכבול בפתח בית המעצר.

האם עשה זאת מפני שקיבל פקודה לכך, כדי לחפות על מי שעמד מאחורי הרצח? או שמא מתוך חשבון אישי ישר: מפני שהוא עצמו היה האיש השני שירה בקנדי? והיה שאלה אשר השופט הוול יצטרך למ-צוא לה תשובה. כשם שיצטרך לקבוע, אם גירסה זו נכונה כולה, או רק בחלקה.

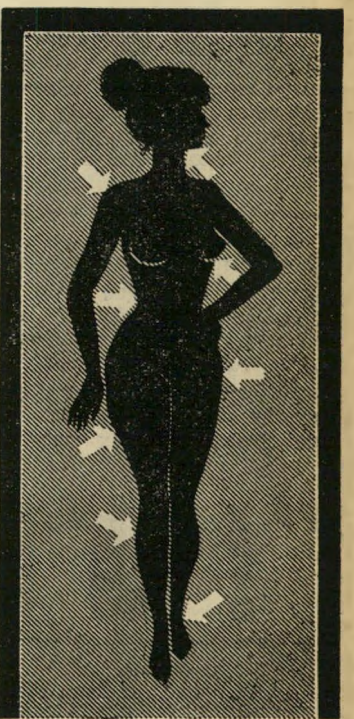
דבר אחד ברור כבר עתה: משהו רקוב במשטרת דאלאס. ולא מפני שהיא משטרה גרועה, אלא מפני שהיא מנסה לחפות על רוצחו האמיתי של ג'ון פיצג'רלד קנדי,

שרטוט

מחר נפתחים קורסים חדשים בנין מכונות ארכיטקטורה (עצוב פנים, שרטוט רישומים) פרטים והרשמה: 8 בבוקר עד 8 בערב. תל-אביב • דרך מ"ת 44, מול בית-הדוד • אלבני 76

ח י פ ה ביאליק 17 ירושלים בית יואל, יפו 33

ה מכון ישראל להכשרה ובניית דחוק

הרזיה חיטוב הגוף

הפחתת קילוגרמים וסנטימטרים באופן כללי ובחלקי גוף מיוחדים

★ תוצאות מובטחות מחירים נוחים ★

מנון ד"ר א. רונין

ביאוקוסמטיקה Ms.D., Ps.D.
רחוב פינסקר 2, תל-אביב (מול מוגרבי) טלפון 57028
לגברות: 8 בבוקר עד 4 אחה"צ
לגברים: 5 אחה"צ